

[Brorsen.]

være med til at behandle Lovforslaget; men man blev altsaa ikke færdig med Behandlingen i sidste Rigsdagssamling, og det er derfor, at Lovforslaget nu fremsættes paa ny. Hvis det er Meningen, at Lovforslaget skal gennemføres i Aar, er det ogsaa paa Tiden, at det er blevet fremsat. Jeg kan egentlig ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg synes, at Forslaget kunde have været fremsat noget tidligere i dette høje Ting. Men vi vil altsaa velvilligt overveje, hvad der findes i dette Forslag af nye Bestemmelser.

Det er jo nu en Del Aar siden, vi fik den første Lov om, at unge værnepligtige, der af Samvittighedsgrunde ikke mener, at de kan være Soldater, kan overføres til civilt Arbejde, og det har vist sig, at denne Lov af 1917 har virket paa udmærket Maade, idet nemlig det Antal værnepligtige, som ønsker at komme til civilt Arbejde, hvert Aar er gaaet ned. Jeg kan i alt Fald huske, at da jeg som Forsvarsminister havde med de Ting at gøre fra 1927 til 1929, bevægede Tallet sig omkring 2—3, og det er jo ikke ret mange. Hvorvidt der har været Opgang i den sidste Tid, er jeg ikke bekendt med; men jeg tror ikke, der i dette Øjeblik er ret mange, der har valgt at gaa over til det civile Arbejde, der her er Tale om.

Jeg havde for mit Vedkommende Lejlighed til i 1927, efter at et privat Lovforslag var indbragt her om at nedbringe Tjenestetiden for dem, der blev overført til civilt Arbejde, fra 20 Maaneder, at udtale, at i det Øjeblik, vi fik en Forsvarslov med kortere Tjenestetid — det var i 1927, jeg fremsatte disse Udtalelser —, var Tiden kommet til ogsaa at nedsætte Tiden 20 Maaneder noget, og da vi altsaa nu har faaet en ny Forsvarsordning med kortere Tjenestetid, er Tiden efter min Formening inde til at foretage en Revision af Loven af 1917.

Om man nu skal gaa den Vej, som her er foreslaaet af den højtærede Indenrigsminister, at fastsætte en Tid af 3 Maaneder ud over den Tjenestetid, som vedkommende værnepligtige vilde faa, hvis han gik ind i et Vaaben, eller om man skal holde paa det Princip, som findes i Loven af 1917, hvor man som Udgangspunkt har taget den længste Tjenestetid indenfor noget Vaaben, er jo Ting, man antagelig kan forhandle om i det Udvalg, der vil blive nedsat angaaende Sagen. Jeg kan altsaa for mit Vedkommende anbefale, at man velvilligt overvejer de Ændringer, der her foreslaas. Om det nu er saa formaalstjenligt, som det blev udtalt af den ærede socialdemokratiske

Ordfører, at Administrationen overgaar fra Forsvarsministeriet til Indenrigsministeriet, er jeg ikke saa sikker paa; men det er naturligvis ikke noget stort Spørgsmaal, og det kan man ogsaa forhandle om i det Udvalg, der vil blive nedsat om Sagen.

Ole Bjørn Kraft: Jeg har gentagne Gange som mit Partis Ordfører fra denne Talerstol haft Lejlighed til at redegøre for mit Partis Stilling overfor dette Lovforslag. I denne Stilling er der ikke sket nogen Ændring, siden vi sidst behandlede Forslaget. Det blev jo henvist til et Udvalg, og der foretog man en meget nøje Undersøgelse af en Række af de Forhold, som staar i Forbindelse med Lovforslaget. Man naaede ikke til nogen Afslutning af Forhandlingerne, og det er derfor rimeligt, at man fortsætter paa det Punkt, hvor man sidst slap, og ser, om det er muligt paa det foreliggende Grundlag at naa frem til Overenskomst. Som det sikkert er Medlemmerne af dette høje Ting bekendt, staar vi fra konservativ Side meget skeptisk overfor dette Forslag, men har dog erklæret os villige til at forhandle om Enkeltheder for at se, om det er muligt at komme til Rette derom, saa at der vilde opnaas en Forbedring. Men vi fastholder som vort Standpunkt dette, at man ikke maa nedsætte den civile Tjenestetid, saa at det ligefrem kan blive en Fristelse at søge at komme over til civilt Arbejde fremfor at underkaste sig den almindelige militære Tjeneste. Vi maa ogsaa hævde, at der med Hensyn til dette civile Arbejde kommer til at raade Ro og Orden, hvor det finder Sted, saaledes at man kan være sikker paa, at alt forløber, som det skal, og saaledes at der virkelig bliver givet Udtryk for, at de, der underkaster sig det civile Arbejde, ikke derved slipper for at underkaste sig den rimelige Orden og Disciplin. Jeg skal derfor anbefale, at Sagen henvises til videre Behandling i et Udvalg.

A. M. Hansen: Jeg kan nøjes med at henvise til de Udtalelser, Ordføreren for mit Parti fremsatte, da Lovforslaget var til første Behandling her i Tinget for et Aar siden. I Henhold dertil kan jeg tilsige mit Partis Medvirken til, at Lovforslaget fremmes og gennemføres hurtigst muligt.

Der er her kun Tale om en Retfærdighedshandling overfor de unge Mennesker, som har det saadan, at deres Samvittighed forbyder dem at bære Vaaben og at lade sig uddanne i Vaabenbrug. At den Tid af 20 Maaneder ved civilt Arbejde, der nu paalægges dem i Stedet for Militærtjeneste, er